

EL PASQUIN 2.0 MAIG 2014

Publicació anarko-sindicalista de les companyes y companys de la UVEG.

EL PASQUIN NO ha d'estar d'acord obligatòriament amb totes les opinions expressades en aquestes pàgines. Només seran censurades les manifestacions que afecten a la llibertat individual o que denoten un caràcter racista, sexista o xenòfob. Per favor, una vegada

EDITORIAL

RADICAL

Des de fa temps assistim a la creixent criminalització del terme "radical" per part de la casta política d'aquest estat i els seus mitjans de comunicació afins. A tot aquell que es desvia del "mainstream" polític imperant se li penja l'etiqueta de *radical*, sobretot si és d'esquerres (poques vegades, per no dir-ne cap, sentim o llegim: *en tal és un radical de dretes*, i n'hi ha a muntó!). Segons els diccionaris, el terme "radical" es defineix com "Que afecta l'arrel mateixa d'una cosa, el principi d'una cosa" i aplicat a la política, ens parla de "Qui canvia o pretén canviar del tot, de dalt a baix, les institucions i el sistema polític establert". I, ens preguntem: en la situació actual a què ens han abocat els mercats financers i els seus titelles en el poder, es pot ser una altra cosa que no siga radical? es pot lluitar contra aquesta estafa gegantina sense anar a l'arrel del problema? es pot buscar una solució que no passe per alterar l'*statu quo* d'un sistema basat en l'explotació dels més desfavorits amb l'únic objectiu de guanyar diners? Ens sembla que les respostes són òbvies.

Milers de *radicals* d'esquerres arrasant Madri

Aquesta criminalització a què fem referència troba el moment culminant en els incidents que solen produir-se al final de determinades mobilitzacions. Si prenem com a exemple els disturbis que van ocórrer al final de les marxes per la dignitat celebrades a Madrid el 22 de març, hi havia un denominador comú en gairebé totes les informacions, eixe denominador comú era el terme "grups de radicals" (per descomptat, d'esquerres). Evidentment, no podem aplaudir actuacions violentes i açò està claríssim, però tots hem de tindre molt clar el riscs que s'hi corre i que, generalment, la violència sol engendrar violència i violència és, sens dubte, aplicar tot un seguit de decisions polítiques, de radical neoliberalisme, que estan sumint-nos en la misèria més absoluta, violència és el menyspreu continu que està rebent la gent més desfavorida (dependents, immigrants, joves...), violència és la desmesurada pressió policial que reben totes les mobilitzacions, violència és intentar emmordassar el poble amenaçant amb presó i multes absolutament desproporcionades; ràbia és el que es troben com a resposta, ràbia que es tradueix en la crema d'alguns contenidors, la ruptura d'alguna vidre o en pintades a les portes d'entitats financeres. Com dèiem, no podem aplaudir que obrin el cap a un antdisturbis, de la mateixa

Avda. Blasco Ibáñez, 21 Locals Sindicals. --Telèfon: 96 398 30 41

Correu: cgt@uv.es Pàgina web: <http://www.uv.es/cgt/>

manera que no aplaudim que un antidisturbis apallisse a un/a manifestant (cosa aquesta última, per cert, molt més freqüent que l'anterior).

Les marxes per la dignitat foren una manifestació impressionant i multitudinària en què centenars de milers de persones arribades de tots els punts de l'estat espanyol van dir *prou* i van mostrar d'una manera totalment pacífica les seues reivindicacions. Tanmateix el que quedà en moltes retines del 22 M van ser els disturbis d'última hora. És molt trist, no? hem de ser intel·ligents i fer-nos la següent pregunta: a qui interessa que un acte com el del 22 de març acabe com va acabar? potser per aquest camí arribaríem a conclusions sorprenents (o no tan sorprenents) i pensem que encendre l'espurna és molt, molt senzill, qualsevol pot fer-ho, fins i tot alguns radicals de dretes.

Uns pocs radicals de dretes arrasant el país

SOBRE L'ACORD DE CRITERIS PER AL DESENVOLUPAMENT DE LA CARRERA DOCENT DEL PDI PER AL CURS 2014/5

Com sabeu, el dilluns 31 de març el Consell de Govern va aprovar els criteris que regulen la promoció per al curs 2014/5. Els punts més significatius d'aquesta regulació són:

Quant a l'assignació de la taxa de reposició: enguany, per taxa de reposició, el ministeri d'hisenda només ens permet traure 6 places de personal indefinit. A més a més, la Llei del Govern Espanyol sobre Pressupostos per a l'any 2014, obliga a que una part d'aquesta taxa siga emprada per a convocar places de funcionari, fet que s'ha d'entendre com a 'imperatiu legal'.

Amb aquestes dues limitacions, finalment s'ha acordat que de les 6 places que es poden sacar, 5 siguen per garantir el pas de professorat Ajudant Doctor –AD- a Contractat Doctor –CD-, i 'per imperatiu legal' 1 serà per a la promoció de CD a Titular d'Universitat -TU-. El criteri primat en aquesta decisió ha estat l'estabilització front a la funcionarització o la promoció intra-funcionarial.

Qui pot demanar la promoció: aquelles persones que, sent AD, tinguen l'acreditació a CD i finalitzen el seu contracte en el curs 2014/5; o sent CD, tinguen l'acreditació a TU i almenys 5 anys d'antiguitat en la figura de CD.

En el primer cas, sent AD, la limitació ve imposada per Conselleria, que exigeix a la Universitat de València que només traga la promoció quan es done la finalització del contracte. Així doncs, malgrat en la normativa aprovada per Consell de Govern de la Universitat de València, també es fa referència a tenir almenys 5 anys d'antiguitat per a poder promocionar, aquest darrer criteri s'acompleix sempre per mer fet de tenir que esperar fins a la finalització del contracte per poder promocionar.

En el segon dels casos, sent CD, el mínim d'antiguitat de 5 anys com a CD intenta primar també l'antiguitat en la figura, i no només l'antiguitat en la data d'acreditació, a la hora de poder promocionar; però, en la pràctica, al haver només 1 plaça per a tota la Universitat, les persones que van obtenir l'acreditació fa més temps compliran també el criteri d'antiguitat.

Sobre el procés a seguir: una vegada els departaments fan arribar les peticions de promoció del seu professorat, es comprovarà que la gent compleix els requisits i es faran dos llistats; un d'AD que podrien promocionar a CD, i altre de CD que podrien promocionar a TU. L'ordre d'aquests llistats serà en relació a la data d'acreditació a la figura a la que es vol promocionar.

- ***Sobre el pas d'AD a CDinterí –CDi-:*** d'entre les persones AD que finalitzen contracte, els/les que no puguen promocionar a CD, passaran automàticament a CDi al finalitzar el seu contracte.
- ***Sobre la promoció d'Ajudant –Aj- a AD:*** el pas d'Aj a AD es podrà demanar només per finalització de contracte d'Aj, amb l'única excepció de departaments amb dèficit docent, que ho podran fer abans de la finalització i només quan la persona Aj estiga ja acreditada. Aquesta limitació ve exigida per Conselleria, que igual que fa amb la figura d'AD, considera que les persones tenen que finalitzar el contracte abans de poder promocionar (acceptant, com única excepció, el fet que el departament tinga necessitats docents per dèficit docent).

A més a més, aquesta normativa aprovada conté tres elements més a destriar:

- **Sobre la promoció d'AD amb baixes acumulades:** les persones AD que voluntàriament ho demanen podran sumar el temps de baixa (per maternitat, paternitat i/o malaltia greu) al seu temps de contracte, de tal manera que podran promocionar considerant la finalització del seu contracte "com si" no hagueren estat de baixa. Si no es demana, la situació es manté igual com estava. S'entén l'ús del temps de baixa com un dret i no com una imposició.
- **Promoció de CDi a CD des les persones afectades pel procés judicial obert el curs passat:** es diu que es garantirà en el moment que legalment siga possible.
- **Vigència de la normativa:** aquesta normativa només té vigència al llarg del curs 2014/5.

Una vegada presentats els elements centrals d'aquesta normativa, volem aportar algunes informacions del procés de negociació que acabà concretant-se en aquesta normativa.

El primer és dir-vos que aquesta normativa ha estat avalada unànimement per l'acord en Mesa Negociadora entre l'Equip de Govern de la Universitat de València i la part sindical (CGT PV, CCOO, STEPV, UGT). Aquest acord fou presentant a Consell de Govern, i aquest el va ratificar.

En segon lloc, dir-vos que al llarg del procés de negociació, aquesta normativa va anar patint alguns canvis significatius. De fet, la Comissió de Professorat va elaborar una proposta de normativa que fou modificada en Mesa Negociadora en alguns aspectes fonamentals:

- *La proposta d'assignació de la taxa de reposició per part de la Comissió de Professorat era de 5 places de CD o TU, a la que podien concursar indistintament CD i AD, i 1 de CU per a la promoció de TU; quedant finalment, fruit de l'acord en Mesa Negociadora, en 5 places de CD per a AD, i 1 plaça de TU per a CD. D'aquesta manera s'ordenava la promoció, donant prioritat a l'estabilització.*
- *Es passa d'haver una única llista regida exclusivament pel criteri d'antiguitat en l'acreditació, com proposava la Comissió de Professorat, a l'existència de dos processos de promoció diferenciats, i així evitar el greuge entre col·lectius i mantenir la promoció ordenada.*
- *Malgrat la Comissió de Professorat no es va manifestar sobre aquest respecte, en Mesa Negociadora es va introduir la possibilitat de que la gent que ha patit malalties greus i altres situacions que causen baixa, puguen demanar que eixe temps es conte també com antiguitat i així no endarrerir més encara el seu procés de promoció.*

L'element que més debat ha generat ha estat la introducció de l'antiguitat com a PDI a les universitats públiques com a criteri d'ordenació a la hora de promocionar. Aquest punt fou introduït i acordat en la primera Mesa Negociadora (divendres 21 de març), i posteriorment matisat en la definitiva Mesa Negociadora Extraordinària del divendres 28 de març.

Una vegada fou pres aquest acord en la Mesa Negociadora de 21 de març, d'una banda una part de les persones i col·lectius afectats, i d'altra la Comissió de Professorat, van manifestar el seu rebuig a aquest criteri. Això dugué a l'Equip de Govern de la Universitat a convocar una Mesa Negociadora Extraordinària, amb la intenció de tindre en consideració la postura de les persones afectades (i no tant la postura de la Comissió de Professorat, ja que d'aquesta no va eixir cap contraproposta concreta, més enllà d'alguna samarreta esgarrada).

Finalment l'acord assolit, sense aconseguir l'efecte d'ordenació fonamentada exclusivament en l'antiguitat, com es demanava des de la part sindical, manté l'ordenació entre col·lectius i persones, no quedant aquesta exclusivament en l'antiguitat en la data d'acreditació, i evita també el conflicte entre col·lectius.

No és tot el que es demanava des de la part sindical, però finalment, i donat que es respectava el criteri d'estabilització dels col·lectius més febles, la part sindical vam acordar unànimement donar el nostre vot positiu, matisant que era un acord que no ens acabava de convèncer, i que en pròximes negociacions el tema de l'antiguitat seria un tema a seguir debatent-se.

HISTORIAS DE LA COSA NOSTRA

Desde aquí quisiéramos darle la enhorabuena a Esteban Morcillo por haber cumplido con la ley no escrita que desde la noche de los tiempos dice: "Todo Rector que se presente para cumplir su segundo mandato en la UVEG, renovará en todos y cada uno de los casos". Esperemos que no cumpla con el consabido refrán de "prometer hasta meter y una vez metido....." Desde CGT le recordamos (aunque no hace falta porque ya lo sabe) que si ante los más que posibles incumplimientos financieros con la Institución por parte de Generalitat decide subir el tono de la beligerancia, nos tendrá a su lado. Ah y estamos seguras que desde el mismo día 21 de febrero, la maquinaria ya se ha puesto en marcha para allanarle el camino a quien será el próximo Rector. Dicen l@s que saben que tocará Rectora.

Por cierto y hablando de este tema ¿sabíais que los incumplimientos de nuestro glorioso gobierno autonómico para con la UVEG nos han costado casi 3 kilos en intereses para poder pagar nuestras nóminas en 2013? Pues eso.

Felicitar también al candidato Martínez y agradecerle haber puesto sal y pimienta en la campaña, si no, menudo aburrimiento. No queremos ni pensar que al bueno de Vicent le pasen ninguna factura por haberse atrevido a desafiar al poder establecido. Esas cosas no pasan en esta casa ¿no?

Por cierto, nos cuentan que el gerente de la clínica odontológica despidió a una persona, con jornada reducida, de un día para otro. Le dijo un viernes que el lunes ya no volviera, que no había dinero. Sin embargo, poco después contrató a 3 personas: 1 de ellas también con jornada reducida. Curioso ¿no?

Recientemente el SCSIE ha superado con éxito la auditoría externa de certificación global de su sistema de gestión ISO 9001:2008. Para ello ha contratado una plataforma/gestor de tareas, del que desconocemos su precio, Al margen de las críticas negativas que hemos escuchado respecto de la citada plataforma web, nos surge una tremenda duda: ¿Qué necesidad tiene la Universitat de gastar un dinero que no tiene, cuando la misma Universitat tiene una Unitat de Qualitat propia, que puede asesorar gratuitamente?

Para que quede claro de una vez por todas, sobre todo en lo que se refiere al PDI de la Institución, el patrón de cada centro tiene que ver con el año natural, no con el año académico, de modo que el hecho de que en el 2013 se celebrara, por ejemplo en diciembre, no es ninguna cortapisa para que en el 2014 se celebre en Mayo. Por favor, que tomen nota.

Curiosa la astracanada que supone el documental "Fills de Puta" dirigido por Victor Serna (hijo del Catedrático de la Institución Justo Serna) y presuntamente encargado por el Grupo de Investigación de la UVEG, según afirma su impulsor, el profesor Pau Rausell. Se trata de una ficción (una broma de consumo privado para jueguistas según el profesor Serna) que bajo el formato de documental cuenta la historia de un presunto burdel medieval ubicado en Benimaçlet y de la descendencia de aquellas meretrices (algo parecido a que hizo Evole con el falso documental sobre el 23F). El documental cuenta con la participación, entre otros de Justo Serna y Anacleç Pons profesores de la UVEG que en ningún momento desmienten que la historia que se relata sea cierta. Bueno puede tener su gracia de no ser porque según el diario Levante-emv, el profesor Rausell y "Barret Films" aseguran que la Universitat pagará la película ya que fue encargada dentro de un proyecto de investigación. De momento, el tema está siendo investigado por la Institución. Aquí os dejamos el enlace para que podáis ver el corto y juzgar por vosotr@s mism@s: <http://vimeo.com/89204337>

Vivo en una sociedad llena de individuos que dicen no entender de política ni sentir ningún interés por ella, que aseguran no tener opinión sobre casi nada que tenga que ver con la "res pública" pero que indefectiblemente siempre acaban diciendo que la culpa de todos nuestros males la tiene la inmigración. Vivo en una sociedad atestada de gente que no penaliza la corrupción de su casta política, que piensa que da igual porque, al fin y al cabo, ell@s harían lo mismo si pudieran, y que sueña con llegar a tener la oportunidad de "trincar" o de medrar o simplemente, de colocar a algún familiar en la administración pública gracias al político de turno; gente que no se escandaliza ni se moviliza por el hecho de tener a más de 100 de sus representantes públicos imputad@s por diversas causas. Vivo en una sociedad plagada de sujetos que no tienen el más mínimo respeto ni por ell@s mismos ni por sus conciudadan@s, que consienten que quienes les gobiernan les escupan en la cara, les mientan sin el menor remordimiento, les engañen y les roben sin ningún rubor, les recorten todos los servicios sociales que son suyos por derecho de una forma absolutamente obscena. Vivo en una sociedad trufada de personas que sin el menor conocimiento al respecto, se permiten la osadía de despreciar los dictámenes unánimes del mundo académico a propósito de su lengua y que se deja manipular por los mismos que les escupen, les mientan, les engañan, les roban y les recortan cuando apelan al sentimiento de tribu, una vez que ya no tienen más patrañas que contarles y lo empiezan a ver crudo para

mantener sus prebendas. Vivo en una sociedad repleta de cobardes que despoticen en los bares y que luego no son capaces de mover un solo dedo para defenderse de las continuas agresiones que les infringe el poder corrupto e incapaz. Vivo en una sociedad rebosante de seres que tienen el cerebro comido por el gusano neoliberal, que no concibe otra forma de organizarse socialmente que la de estar al servicio del capital pisando al prójimo si es necesario, compitiendo mañana, tarde y noche. Vivo en una sociedad que según las últimas encuestas va a propiciar que en las próximas elecciones la lista del Partido Popular vuelva a ser la lista más votada, independientemente de que consigan gobernar o no, la lista de un partido que ha demostrado con creces que les importamos una mierda, de hecho, les importa una mierda todo lo que no sea dinero y poder. Vivo en Valencia y, si, ya hace mucho tiempo que da asco.

L'ASSETJAMENT PSICOLÒGIC

En aquest PASQUIN inaugurarem una nova secció que ens acompanyarà en cada número. És una secció breu amb informació d'interès sobre l'*assetjament psicològic*. No serà una informació extensa, cada vegada farem unes poques explicacions clares i concises, que s'aniran completant en els números posteriors.

Trobem que aquest fenomen (l'*assetjament psicològic*) s'ha de controlar de manera molt intensa per treballadors i treballadores de la Universitat de València ja que té unes repercussions molt nocives en la salut mental i física de les persones que el pateixen.

I, recorda que els/les delegats/ades sindicals de prevenció de salut laboral poden atendre't en qualsevol consulta sobre aquest i qualsevol altre tema de salut.

QUÈ ÉS L'ASSETJAMENT PSICOLÒGIC (AP)?

La falta de respecte i de consideració del **dret a la dignitat del treballador** com un element rellevant o substancial de la relació laboral (Iñaki Piñuel).

Segons apareix a la Llei Orgànica 5/2010, de 22 de juny, per la qual es modifica el Codi Penal -per introduir aquests tipus de delictes-, l'AP seria aquell tracte perpetrat per "els que, en l'àmbit de qualsevol relació laboral o funcional i prevalent-se de la seva relació de superioritat, realitzen contra un altre, de manera reiterada, actes hostils o humiliants que, sense arribar a constituir tracte degradant, suposen greu assetjament contra la víctima "

PER QUÈ S'ASSETJA?

En l'**empresa pública** L'AP no està lligat a la productivitat, com en l'empresa privada, sinó a objectes de poder, ja que l'administració és una màquina pesada en la qual es dilueixen les responsabilitats. Hi pot haver assetjament descendent i horitzontal.

Els tipus de motivació més característics en l'empresa pública però que també es poden donar en la privada són:

- Traure del mig un potencial competidor per aconseguir el seu lloc.
- Traure del mig un bon professional que mentre siga allà no deixa lloc al professional mediocre que l'assetja.
- Deslliurar-se d'algú que és "massa" responsable o que és "crític" amb la manera oculta de fer de l'organització, tot i tractar-se d'una crítica constructiva.
- Reconversió laboral i privatització progressiva del sector públic.

En el fons de les causes de l'AP hi ha la precarietat laboral, entesa en un sentit ampli (fins i tot en el funcionariat) unida a l'enveja, la competitivitat, la misèria moral en definitiva.

Hi ha qui parla que en l'origen de l'AP hi ha una persona amb trets psicopàtics (personalitat antisocial, pervers narcisista, psicòpata) i és probable que siga així en molts de casos, però les seues maniobres no prosperarien si no fóra per un entorn, una organització del treball i uns responsables de recursos humans que ho toleren i a vegades fins i tot ho propicien ja que molt sovint l'agressor és "recompensat" amb un ascens, mentre que la víctima ha de marxar del lloc de treball, amb el deteriorament moral que suposa per a l'entorn laboral.

Aquesta informació reproduïx fragments de:

- *Mobbing. Manual de autoayuda.* Iñaki Piñuel
- Guia per afrontar l'assetjament psicològic a la feina. CLAM.
- Protocolo de actuación ante el acoso moral en el trabajo (mobbing) en la administración de la Generalitat Valenciana.